

§ 1-7. Utsendt arbeidstaker

Kommentarer til bestemmelsen

Reglene om utsendte arbeidstakere gjelder for utenlandske virksomheter som sender arbeidstakere til Norge.

Bestemmelsen er tatt inn i loven som ledd i implementeringen av EUs [Utsendingsdirektiv](#). (Europaparlaments- og rådsdirektiv 96/71/EF av 16. desember 1996 om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting).

Direktivet sier at virksomheter som sender ut arbeidstakere til Norge på midlertidige oppdrag, skal sikre at arbeidstakerne blir omfattet av **det samme vernet som norske arbeidstakere** har med tanke på forsvarlig arbeidsmiljø og ansettelsesvilkår.

De vilkårene som er inkludert i direktivet inkluderer regler om:

- arbeidstid
- hviletid
- antall feriedager
- minstelønn
- beskyttelse av personer som omfattes av innleie, spesielt fra vikarbyrå
- vern for gravide og foreldre
- likebehandling av men og kvinner

Formålet med direktivet er både å lette utvekslinga av tjenseter mellom landene og å sikre arbeidstakernes rettigheter, herunder å hindre "sosial dumping". For Norges

del vil det seie å sikre at norske arbeids- og tilsetningsvilkår gjelder for arbeidstakere som er sendt til Norge.

Direktivet er et minimumsdirektiv og er dermed ikke til hinder for at det blir benyttet arbeids- og tilsetningsvilkår som er gunstigere for arbeidstakerne.

Direktivet fastsetter ikke i seg selv noen minimumsrettigheter for arbeidstakerne, men pålegger landene å la utsendte arbeidstakere omfattes av de reglene landene måtte ha. Norge har derfor ikke fått noen plikt til å gjennomføre rettigheter som følge av direktivet i seg selv, men poenget er at eksisterende rettigheter i Norge også må gjelde for arbeidstakere som kommer hit.

Forskrifter:

[F16.12.2005 nr 1566 Forskrift om utsendte arbeidstakere.](#)